

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Łotwa

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd rejonowy/miejski (*rajona (pilsētas) tiesa*), w którym należy zgłosić roszczenie podlegające zabezpieczeniu, lub sąd rejonowy/miejski lub okręgowy (*apgabaltiesa*) właściwy rzeczowo do rozpoznania sprawy głównej.

Jeżeli sprawa główna, w której pozwany jest konsumentem, podlega jurysdykcji sądu zagranicznego, wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym składa się w sądzie rejonowym/miejskim właściwym dla zadeklarowanego miejsca zamieszkania (*deklarētā dzīvesvieta*) lub miejsca zamieszkania (*dzīvesvieta*) pozwanego (konsumenta).

W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia, powód może złożyć wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w dowolnym sądzie rejonowym/miejskim znajdującym się w okręgu sądu okręgowego, przy którym działa notariusz, który sporządził dany akt notarialny [rozdział 3 i art. 64423 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilprocesa likums*)].

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Sąd rejonowy/miejski lub okręgowy, do którego wpłynął wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, lub sąd rejonowy/miejski, jeżeli wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym złożono w sądzie zagranicznym.

Lista sądów rejonowych/miejskich jest dostępna tutaj:

[Powrót do strony głównej.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Aby uzyskać informacje o rachunku bankowym, sąd wysyła do instytucji kredytowej pocztą elektroniczną wniosek – opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym – o udzielenie informacji o środkach (rachunkach bankowych) pozwanego w tej instytucji kredytowej. Instytucja kredytowa niezwłocznie – najpóźniej trzeciego dnia od otrzymania wniosku sądu – przesyła sądowi pocztą elektroniczną odpowiedź (informację), opatrzoną bezpiecznym podpisem elektronicznym, dotyczącą środków (rachunków bankowych) pozwanego w danej instytucji kredytowej (art. 64425 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Środek odwoławczy (zażalenie – *blakus sūdzība*) od postanowienia sądu oddalającego w całości lub w części wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie, i kieruje się:

- 1) w przypadku postanowienia sądu rejonowego/miejskiego – do właściwego sądu okręgowego;
- 2) w przypadku postanowienia sądu okręgowego – do Sądu Najwyższego (*Augstākā tiesa*), (art. 443 i 64430 kodeksu postępowania cywilnego).

Adresy sądów okręgowych i Sądu Najwyższego można znaleźć tutaj:

[Powrót do strony głównej.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

W przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3, 5 i 6, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 3 akapit drugi i art. 36 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia – przysięgły komornik sądowy właściwy do przeprowadzenia egzekucji w danej sprawie, wszczętej na podstawie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 549, 64432 i 64433 kodeksu postępowania cywilnego).

W przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia – sąd, w którego okręgu znajduje się zadeklarowane miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania, miejsce pobytu (*atrašanās vieta*) lub siedziba (*juridiskā adrese*) pozwanego (art. 64433 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Przysięgły komornik sądowy (*zvērināts tiesu izpildītājs*) (art. 549 ust. 2 i 23 oraz art. 64432 kodeksu postępowania cywilnego).

[Informacje o przysięgłych komornikach sądowych.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Nie dotyczy.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Zwolniona z zajęcia kwota środków pieniężnych dłużnika (osoby fizycznej) jest równa miesięcznemu wynagrodzeniu minimalnemu (zgodnie z pkt 3 załącznika 1 do kodeksu postępowania cywilnego kwota zwolniona z zajęcia jest równa – w przypadku dłużnika i każdego z członków jego rodziny lub każdej z osób pozostających na jego utrzymaniu – miesięcznemu wynagrodzeniu minimalnemu, natomiast w przypadku egzekucji alimentów na utrzymanie dzieci lub na zarządzanie Funduszem Gwarancji Alimentacyjnych – kwota zwolniona z zajęcia wynosi w przypadku dłużnika i każdego z członków jego rodziny lub każdej z osób pozostających na jego utrzymaniu 50% miesięcznego wynagrodzenia minimalnego).

Przysięgły komornik sądowy nakazuje instytucji kredytowej zajęcie środków (rachunków) dłużnika w wysokości określonej w tytule egzekucyjnym, z uwzględnieniem limitu dotyczącego dłużnika, określonego w pkt 3 załącznika 1 do kodeksu postępowania cywilnego.

Miesięczny dochód minimalny ustalony jest w [rozporządzeniu Rady Ministrów nr 656 z dnia 24 listopada 2015 r.](#) (*Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumi Nr. 656*).

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Zgodnie z przepisami krajowymi banki nie są uprawnione do pobierania opłat bezpośrednio od wierzyciela lub dłużnika ani obciążania go wynagrodzeniem należnym z tytułu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem równoważnych nakazów krajowych lub udzieleniem informacji o rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakiegokolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Koszty związane z wykonaniem europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym są ujęte w trzech pozycjach, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi wydatków związanych z wykonywaniem wyroków sądowych: opłaty skarbowe, wynagrodzenie komornika oraz niezbędne wydatki związane z przeprowadzeniem czynności egzekucyjnych.

Zgodnie z art. 34 ust. 6 kodeksu postępowania cywilnego opłata skarbową za przekazanie nakazu egzekucji lub tytułu egzekucyjnego w celu przeprowadzenia egzekucji wynosi 3 euro.

Stawki wynagrodzenia przysięgłych komorników sądowych są określone w rozporządzeniu Rady Ministrów nr 451 z dnia 26 czerwca 2012 r.

w sprawie stawek wynagrodzenia przysięgłych komorników sądowych (*Ministru kabineta 2012.gada 26.jūnija noteikumi Nr.451 „Noteikumi par zvērīnātu tiesu izpildītāju amata atlīdzības taksēm”*).

Zgodnie z pkt 7.3 tego rozporządzenia wynagrodzenie za zabezpieczenie roszczenia przez zajęcie środków finansowych w instytucjach kredytowych lub u osób trzecich lub za zastąpienie przedmiotu zabezpieczenia wynosi 86 euro.

Wysokość wydatków niezbędnych do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych określa rozporządzenie Rady Ministrów nr 9 z dnia 7 stycznia 2014 r.

w sprawie wydatków egzekucyjnych (*Ministru kabineta 2014.gada 7.janvāra noteikumi Nr.9 „Noteikumi par izpildu darbību veikšanai nepieciešamajiem izdevumiem”*).

Wydatki te obejmują na przykład koszty związane z usługami pocztowymi, doręczaniem dokumentów, otrzymywaniem informacji oraz usługami banków i innych instytucji. Dlatego też właściwa kwota tych wydatków jest ustalana w przypadku każdego postępowania egzekucyjnego z osobną.

Opłaty za wniosek o udzielenie informacji o środkach (rachunkach) pozwanego w instytucji kredytowej są określone w § 25 rozporządzenia Rady Ministrów nr 20 z dnia 11 stycznia 2022 r. **w sprawie procedury obliczania wydatków związanych z rozpoznaniem sprawy** (*Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumi Nr.20 “Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība”*). Rozporządzenie przewiduje, że koszty związane z uzyskaniem informacji o środkach (rachunkach) pozwanego w instytucjach kredytowych obejmują koszty sporządzenia wniosku i przesłania go do instytucji kredytowych lub, w stosownych przypadkach, do zagranicznego organu ds. informacji. Pokrywa się koszty w wysokości 15 euro za każdy wniosek o udzielenie informacji o środkach (rachunkach) pozwanego w instytucjach kredytowych w danym kraju.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie przyznaje się żadnej rangi równoważnym nakazom krajowym.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

W przypadku gdy Łotwa jest państwem członkowskim wydania, właściwym organem jest sąd rejonowy/miejski lub sąd okręgowy, który wydał europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, lub sąd rejonowy/miejski lub sąd okręgowy, do którego właściwości należy sprawa główna (art. 64434 kodeksu postępowania cywilnego).

W przypadku gdy Łotwa jest państwem członkowskim wykonania, właściwym organem jest sąd rejonowy/miejski, w którego okręgu wykonywany jest europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 64435 kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnieść odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek odwoławczy (zażalenie – *blakus sūdzība*) od postanowienia sądu na podstawie art. 33, 34 i 35 rozporządzenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie, i kieruje się:

- 1) w przypadku postanowienia sądu rejonowego/miejskiego – do właściwego sądu okręgowego;
- 2) w przypadku postanowienia sądu okręgowego – do Sądu Najwyższego (art. 443 i 64434 i art. 64435 kodeksu postępowania cywilnego).

Zażalenie wnosi się w terminie 10 dni od daty ogłoszenia postanowienia. W przypadku postanowienia wydanego w postępowaniu pisemnym bieg terminu na wniesienie zażalenia liczy się od daty doręczenia postanowienia. Strona postępowania, której doręczono postanowienie sądu na podstawie art. 562 kodeksu postępowania cywilnego (tj. osoba, której miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu nie znajduje się na Łotwie), może wnieść zażalenie w terminie 15 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia (art. 442 kodeksu postępowania cywilnego).

Wykaz sądów można znaleźć pod adresem:

[Powrót do strony głównej.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Opłata skarbową należną od wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wynosi 0,5% wartości roszczenia, ale nie mniej niż 70 euro (art. 34 ust. 1 pkt 71 kodeksu postępowania cywilnego).

Do wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym należy dołączyć dokument potwierdzający uiszczenie opłaty skarbowej przewidzianej dla danego postępowania i w wysokości określonej w kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Na Łotwie akceptowane są wyłącznie dokumenty w języku łotewskim.

Ostatnia aktualizacja: 23/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.